Funcția artei în dezvoltarea leadershipului

On Februarie 03, 2014

Redefinește-ți arta de a manevra știința, punând în valoare dezvoltarea unei noi gândiri care nu prezintă decalaje între ceea ce construiești și ceea ce transmiți.

Avid de cunoaștere, Eisenstein lucra intens. Începu punerea în scenă a unei piese a lui Platnev. Dorința frenetică de a se exprima prin imagini noi, cu mijloace noi, a dus aici la rezolvări inedite, care, toate, constituiau, în fond, un nou pas spre cinematografie. Tânărul scenograf își propunea să creeze o anume relație între om și mediul său, explicitând singurătatea insului strivit de metropolă. Trebuia pentru aceasta exprimat dinamismul copleșitor al marelui oraș.

Lui Eisenstein îi veni o idee care-l amuză: să folosească decoruri mobile legate de oameni. Actorii se mișcă pe patine cu roți și-și duc în același timp bucata de oraș. Soluția îmbinării omului cu mediul era influențată de cubism, de Picasso. Dar rezolvarea era cu totul inedită.

Cele patru picioare a doi bancheri purtau fațada unei burse acoperite cu două jobene, un polițist era pur și simplu străbătut de circulația de pe străzi, o parte din costume străluceau de lumini mobile în perspectivă, alte personaje aveau doar uriașe buze vizibile deasupra lor..

Toate acestea circulau frenetic, se întretăiau, dispăreau și reapăreau. Erau formule cinematografice, elemente de film care încercau să se adapteze îndărătnicei scene teatrale. Eisenstein folosea aici, înainte de scriptură, limbajul cinematografic al fondurilor, al înlănțuirilor, al suprapresiunii. Abia în filmul "Greva" el va valorifica conștient aceste mijloace de expresie filmică. *

Leadership: În ce scop și în ce cantitate utilizezi părțile stabile ale mecanismului de tip "îmbinare de decoruri" ce se ascunde în arta pe care o servești, încât să obții o imagine nouă a faptelor care au dus la producerea unui eveniment de mare însemnătate?

Regizorul se ocupă de formarea unei noi regiuni de dezvoltare printr-o artă redefinită, printr-un nou tip de reprezentare a variabilelor multiple de redefinire a rolului său în activitatea de individualizare a personajelor și a situațiilor în care ele sunt puse. Pe acest teren se înalta virtuțile și valorile superioare ale intelectualității și determinării sale. El nu poate să creeze o anume relație cu mediul său de dezvoltare, până la folosirea mijloacelor de expresie în construirea unor noi și inovative proiecte științifice, fără să colecteze resurse (imagini, decoruri și modalitățile lor de personalizare) din vecinătatea îmbinării omului cu mediul în care se află.

O îmbinare de decoruri este o reflectare nemijlocită a sentimentelor și a gândurilor regizorului în direcția conturării unei imagini de ansamblu menită să redea realitatea cât mai fidel cu putință, luând în considerare condiționările la care sunt supuse personajele prin natura inteligenței de care dispun și a sufletului de care dau dovadă prin faptele lor. Totodată, o îmbinare de decoruri este procesul de creare a unui mediu de viață distinct, în care se pot manifesta personaje diverse ca fiind parte integrantă a personalității regizorului într-un controversat lanț de evenimente.

Deci, regizorul trebuie să fie și un bun organizator de evenimente într-un ecou al faptelor care determină o altă percepție a lumii, a tainelor ei, a înțelegerii a ceea ce ni se întâmplă și a scopului pentru care existăm într-un fel și nu în altul. În arta pe care regizorul o servește se ascund nu doar inversări de roluri, efecte de scenă spectaculoase, experimente cromatice sau

o abundență de costume, ci mai ales acea vitalitate inofensivă pe care el dorește să o trăiască prin participarea indirectă la anumite evenimente, acea pasiune de a fi în prim planul unei lupte pe care în realitate nu o poate duce.

A obține o imagine nouă a faptelor care duc la producerea unui eveniment de mare însemnătate înseamnă să te folosești de statutul pe care îl ai, acela de plăsmuitor de realități, pentru a-ți exprima punctul de vedere față de ceea ce consideri a fi „adevărul gol-goluț" camuflat într-un lucru căruia i se poate asigna un anumit moment în timp și o locație unică în spațiu, în raport cu un sistem de referință.

Funcția artei în dezvoltarea leadershipului este de a exprima cu ajutorul imaginii și al imaginației, într-o explorare a extra-ordinarului, nevoia de bifare a unei prezențe ce se manifestă ca o formă de detensionare a presiunilor sociale, ca o formă de cultură dedicată elitelor.

Această funcție se determină prin utilizarea unor etaloane mai înalte de gândire, precum: "Omul bun este nealterat moral de actele majore ale unei civilizații distrugătoare" sau "Niciun personaj nu este despotul căruia i se subordonează sau i se sacrifică toate celelalte".

Leadershipul este o componentă de întrebuințare a mecanismelor de constituire a unei noi identități vizuale, bazată în special pe relația dintre decoruri și personaje.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/functia-artei-in-dezvoltarea-leadershipului.html